det mest religiøse Folk, naar Talen er om ydre Tilkendegivelse og ved Andagt at lægge sin Religion for Dagen. Russerne mødes bogstavelig til denne Krig fra at have ligget paa deres Knæ. Følgende er Udtog af et Litani, der nu er i Brug i de ortodokse russiske Kirker; ikke alene i det hellige Rusland, men ogsaa i Sibirien:

„Strid med dem, som strider; bekæmp Sølolket; forsvar Enkerne; skærm de forældreløse; trøst de sørgende; helbred de syge.

Dette giver du, o Herre!

Kom alle de brave og trofaste i Hu, som er død med Ære, og som er gaaet bort i Haabet om Opstandelsen til et evigt Liv, i dit Sejrens Land, hvorfra Sorg og Bedrøvelse er langt bortvist. Giv dem Hoile, o Herre! du, som elsker Mennesker.

Dette give du, o Herre!

Udræk din Haand fra det høje og rør ved vore Fjenders Hjerter, at de maa vende sig til dig, du Fredens Gud, som elsker dine Skabninger; og for dit Navns Skyld styrk os, som forlader os paa dig; og i din Kraft bønhør du os, som paakalder dig, og forbarm dig, Herre! forbarm dig!"

Læg Mærke til følgende; der vil faa meget større Betydning for mig, efter at jeg havde set Hestenes skrækkelige Lidelser:

„Og, Herre! ogsaa for disse, de Dør, som med os bærer Dagens Byrde og Hede og giver deres usfuldige Liv for deres Lands Velvære, paakalder vi dit Hjertes Medlidenhed, for du lover at frelse baade Mennesker og Dyr, og stor er din Indkommelse, o Herre! Verdens Frelser.

Herre forbarm dig!

Udaf din Kilde, velsign dette Lands Krone; hold dem tilbage, som hindrer Ret, stands Nationernes Raseri og modtag os alle i dit Rige!

Gør os til Lysets Sønner og Dagens Sønner, og skænk os din Fred og din Kærlighed, thi du har givet os alle Ting.

Dette give du, o Herre!"

6. Hidtil har det staaet for mig som en Kendsgerning, at den lærde Klasse og de mest modige og beslutningsdygtige Mænd af den Klasse i Frankrig har været ligegyldige eller fjendske over for Religionen. Hvor som helst jeg kom i Aar, fandt jeg Kirker og Kapeller og Domkirker kølende overfoldt. Ikke alene af Kvinder, men ogsaa af Mænd, som ikke var ved Fronten. Heller ikke i Tyskland tror jeg, at jeg nogen Sinde før saa mere Religiøsitet end i Aar. Kirkerne er fulde, ikke alene om Søndagen, men paa Ugedagene ligeledes, og intet Regiment drager af Sted uden først at have modtaget den hellige Nadver. Den Sang, jeg hørte mest, var ikke „Die Wacht am Rhein" eller „Deutchland über alls", men Luthers Salme: „Vor Gud han er saa fast en Borg." De vedblev at gentage det andet Vers: „Vor gen Magt den er kun svag" o. s. v.

Jeg talte med en engelsk Soldat, der var sendt hjem som Invalid, han var en oprigtig Kristen, og han sagde til mig: „Det var forfærdeligt haardt at vende Maskin-Geværerne mod et Regiment af Tyskere, naar vi hørte, de kendte Toner af Luthers Salme."

7. Ogsaa i England og Skotland mærkedes en religiøs Opvækkelse. Der er en religiøs Opvækkelse over hele Europa for Tiden. Jeg vil karakterisere det som en af. testamentelig Opvækkelse — henimod Krigens Gud eller Hærskarernes Gud, i Modsætning til en Opvækkelse henimod vor Herre Jesus Kristus. Men de klartseende Ledere i disse Lande er Faren var og søger at lede denne religiøse Bevægelse over til en aandelig Oplevelse.

8. Der gaar en stærk Understrøm af Reform hen over de europæiske Lande for Tiden. Tag f. Eks. Forbudet mod Tilvirkning og Salg af „Vodka", den mest fordærvende af alle stærke Drikke i Rusland. For faa Aar siden lagde den store russiske Statsmand Withe al Tilvirkning og Salg af Vodka ind under Regeringen, og derfra indvandtes Pengemidlene til den russisk-japanske Krig.

Men medens alle andre Nationer skraber alle de Penge sammen, de kan faa, har Rusland med et Pennestrøg givet Slip paa en aarlig Indtægt af 350,000,000 i Guld. Denne Afskaffelse gælder ikke alene i de Byer, hvor Tropper er koncentreret, men i hundrede og Tusinder Landsbyer, endog helt ind i Sibirien. Samme Dag, som Krigen blev erklæret, afskaffede Magistraten i Paris al Salg af Absinte. Andre Magistrater gjorde det samme. Og en Ven sagde til mig: „Nu kan man ikke, fra en Ende af Frankrig til den anden, købe Absinte."

En kolossal Strid.

Denne Krigs kolossale Udstrækning gør naturligvis Indtryk paa mig. De britiske Øer er en stor bevæbnet Lejr. Soldater indøves ikke alene i Parker og aabne Pladser i de store Byer, men ogsaa i det fredelige Universitets Hjemsteder, de fjerntliggende Afkroge i Skotland og Wales. Paa blot en Rejse i Tyskland passerede over 200,000 Soldater forbi mig ad den vestlige Grænse til. Jeg maatte tænke paa Bismarcks Ord, idet han saa frem til den Tid, da Tyskland vilde have Fjender paa alle Sider: „Da vil vi have tre Armeer — en i Øst, een i Vest, og een paa Jernbanerne." I Frankrig naaede Fronten — denne lange Bue af Ild og Blod — fra den engelske Kanal til Schweitz's Bjerge. Jeg saa den kæmpemæssige Skikkelse af Slaget, hvor de krigsførende Lande har tilsammen over 20,000,000 Mænd under Flag. Læg hertil omtrent 4,000,000 mere, som er mobiliseret i Italien, Balkanstaterne, Holland, Schweitz og Skandinavien, og du har for dig en kolossal Styrke.

Det er en dyr Krig. Fra Begyndelsen af Krigen har de daglige Omkostninger for baade Sø- og Landvæsenet været over $37,000,000, nogle siger $50,000,000. Det er endda kun den mindste Del af det. Læg dertil det grusomme Ødelæggelsesværk i nordlige Frankrig, i Belgien, i Galicien, Polen og Østpreussen, saa faar vi et bedre Begreb om Prisen, der maa betales. Desuden er alle Europas Armeer — med Undtagelse af Englands — udfrøsne saaledes, at ikke alene Bønder og lave lønnede Arbejdere maa afsted, men Bankører, Foreningers og Kompagniers Formænd, Sagførere, Læger, Statsmænd, Professorer og alle andre højt lønnede Arbejdere indkaldes. Ved denne Fremgangsmaade lider Nationens opløftende Arbejde et forfærdeligt Knæk. Tænk endvidere paa Dampskibene, som Hamborg-America Linien, der har over 230 Skibe liggende uvirksomme.

Det lidende Europa.

9. Tænk paa Lidelserne. Husk, hvad det koster at uddane en Mand og opholde ham indtil det Øjeblik, han skydes ned, saa vil du begynde at indse, hvad Krigen koster økonomisk; ikke økonomisk alene, men i Mænd, som skydes ned i Millionvis. Men vi kan satte det? Jeg fik først Forstaaelse af det, da jeg gik fra et Taarehus til et andet, al den Tid jeg var i Europa. En god Ven i Tyskland fortalte at allerede 31 af hans Familie og Slægtninge var gaaet i Krigen. Just to Uger før havde han sendt sin eneste Søn, en Dreng paa 16 Aar, af Sted. 9 af de 31 var døde eller haardt saarede. Mens jeg i London spiste Frokost sammen med Lord Balfour af Burlogh, fik han et Brev fra Statsmanden Arthur Balfører, som kondolerede ham i Anledning af hans ældste Søns Død i Krigen. Saaledes er det over alt i Europa. Mere end 3,000,000 var saaret, da jeg forlod Europa.

En Mand fortalte, at da han var i Belgien en Uges Tid, talte han 151 Jernbanetog med gennemsnitlig 20 Vogne i hvert — i alt over 3,000 Jernbanevogne — som alle var fyldt med tyske saarede. Det staar for mig, som hele Floder af Pine; som smaa Bække af Pine piblende frem saa jeg det, da jeg besøgte Hospitalerne i Frankrig. Det er et lidende Europa — udstrakt paa et Kors.

Men det er ikke den største Lidelse. Den værste Lidelse er den forgelige, vedholdende Pine, der synes at blive halv ubevidst og faar dem til at fare sammen om Nætterne — Hustruernes, Mødrenes og Børnenes Lidelse. Da jeg gik paa en af Berlins Gader sammen med en af Lederne i den kristelige Studenterbevægelse, kom vi forbi en kristelig Skole, hvor en stor General før var Professor i Mathematik. Min Ven førte mig ind i et stort Værelse. Mit Blik faldt straks paa en Plakat, hvorpaa der stod: „Gaa stille, tal sagte." Paa den lange Værelsets lange Led var der et alfabetisk Arrangement, hvor man kunde gaa og præsentere et vist Nummer og faa hvad Underretning, de kunde give. Mange ventede paa deres Tur, og det var ikke alene Skrig og Klage, der gjorde Indtryk paa mig, men at se Kvinder komme frem ene eller med smaa Børn, som holdt i deres Skørter, og saa gaa bort igen uden at sige noget og forsvinde i Tavshed. Den Sandhed begyndte at klamre sig fast om mig — lidende Europa. En Læge-Missionær, som lige var kommen hjem fra Kina, fortalte mig om en ung Hustru, som fulgte med for at sige Farvel til sin Mand, da han flog Følge med de andre Tropper. Hun holdt Modet helt godt oppe, men da Toget forlod Stationen, faldt hun død om paa Perronen. Jeg gentager det — det er et lidende Europa — udstrakt paa et Kors. (Mere.)

Hundebyen.

Min velvillige Læser har maaske set Billeder af Hundebyer (Prairie-dog-towns) ude i Vesten, hvor Klapperslangen (rattlesnake) ligger sammenrullet som et Hjul, og Uglen kommer ud ad Bagdøren; Prairiehundene, Byens Grundlæggere, Ejere og Herskere sidder ret saa fornøjet og smilende i Flokke ude paa Højen.

Alt i Byen synes at tyde paa et smukt og meget lykkeligt Familieliv. Mange Rejsende, som drog igennem disse Byer har talt og skrevet om dette underfulde og skønne Venskab imellem Dyrene af forskellig Slags og erklæret, at hvis Menneskene kunde leve sammen og komme saa godt ud af det med hverandre, som disse forskellige Dyr synes at enes i deres fælles Bolig, saa vilde Menneskeslægten blive meget mere lykkelig og tilfreds, end Tilfældet er nu.

Men Sandheden angaaende disse blandede Familier er, at de er slet ikke lykkelige.

Hvis man graver ned til Bunden af en af Byens mange Huller, kan man dernede finde levende Klapperslanger og levende Ugler, men ingen levende Prairiehunde. Nogle af Byens Ejermænd vil man finde temmelig vel fordøjet i Klapperslangens Bug og andre hugget i Stykker af Uglens Klør og Næb. Og meget ofte vil man finde en Klapperslange, hvis Øjne er revet ud af Uglens Klør eller en Ugle bidt til Døde af en Slange i Slagsmaal om Besiddelsen af en omdisputeret Prairiehund, hvilken de begge i Forening dræbte.

Prairiehunden er ikke et ganske intelligent Dyr. Den vilde meget heller selv vælge sine Gæster. Og i saa Tilfælde vilde den ikke vælge Ugler og Klapperslanger. Men den er lille og svag og har intet Valg. De fremmede kommer selvbuden, trænger sig ind i hans Bolig og tager Huset i Besiddelse.

Naar der er Tid dertil, snutter Hunden ud ad Bagdøren og lader den indbrydende Tyran rumstere i Hjemmet, som den synes bedst; men undertiden bliver Hunden fanget paa Bunden af en blind Hule (o: en Hule uden Bagdør) og efter den Dag ser man ham ikke mere siddende paa sin Hale derude paa Højen i Solskinnet kysende sin Næse med sine Forpoter.

Det er Prairiehundens Ulykke, at den ikke selv kan vælge sine Kammerater eller bestemme, hvem der skal være dens Husfolk.

Valget af Venner, Kammerater og Husfolk er en meget væsentlig Sag.

Du, som selv er i Stand til at overveje dine Interesser og har Ret til at bestemme, hvem der skal blive dine fortrolige og være dine Husfolk, kan ikke være for forsigtig i dette dit Valg; thi der er overalt i Verden mere end nok af menneskelige Ugler og Slanger, der vil indbyde sig selv til dit Bord, dit Hus og din Fortrolighed, hvis du giver dem blot en halv Lejlighed dertil.

De fleste Mennesker bor i Huse, der er meget solidere end Prairiehundens, og som er vel forsynet med Laas og Lukke for at holde borte Typer, Røvere og saadanne, som man ikke ønsker; men Slangen og Uglen finder alt for ofte en Vej til at komme ind. Efter et midlertidigt, tilsyneladende lykkeligt og tilfreds Forhold i Familien kommer de sædvanlige Tildragelser der afgiver Materiale for det sidste Kapitel i Historien.

Her er en Familie, lykkelig og fremadskridende, men en Dag kommer Mandens Ven ind i Hjemmet. Et Aar efter har han forladt Huset i Følgeskab med sin Vens Hustru. I en anden Familie bragte Sønnen en Ven med sig hjem — men efter kort Tids Forløb var Sønnen en stadig Gæst paa Saloonen, en Dagdriver og Dranker. En Familie havde en eneste Datter, der skulde søges i alt og selv vælge sig sine Kammerater Company. Hun lever i Dag i den dybeste Elendighed, Forældrene til stor Sorg.

Det henstilles derfor til Forældre, som aldrig er fikse paa, hvem deres Børn omgaas med, og som aldrig ved nogen Ting angaaende disse saakaldte Venner, de fører med sig hjem, at anvende en Smule Tid og Tanke paa denne Prairiehundehistorie.

Det er i Grunden slet ikke saa vanskeligt i Begyndelsen at blive klar over en opadstræbende Drengs eller Piges Omgangsvenner (associates); men det kan blive svært at opdøve et daarligt og farligt Venskab, der har sat dybere Rødder.

Lad t. Eks. en Yngling selv vælge sine Omgangsvenner iblandt den Slags unge Mennesker, som forsøger sig i alle mulige Gavtyvstræger og ikke har Lyst til at arbejde; han vil da snart blive et Offer for saadanne Luster, som gør Mennesket til Dagdriver om ikke til Forbryder.

Den Yngling, der ikke er sysselsat med ærligt Arbejde, vil snart faa travlt med uærlige Gerninger og bliver i Reglen et Bytte for de store Kæltringer, der som oftest søger de mindre og svagere for at faa dem til at udføre de egentlige Forbrydelser og lide Fængselsstraffen for samme.

En Datter, der tillades at søge sine Venner iblandt flagrende, fjantende Piger og ledriggaaende unødvendige, ufriskelige, unge Mænd er inde i en meget farlig Stilling, der i Reglen ender med Forførdelse.

Mange forbenværende skønne, virksomme og hæderlige Familier er bleven ødelagt, og mange Personer baade Mænd og Kvinder skjuler deres Anfigt af Skam bare, fordi de ikke holdt Uglen og Slangen borte fra deres Familiekreds.

Mand og Hustru er Formyndere og Vogtere over for Børnene og Politi i deres eget Hjem. De er fuldstændig berettigede og har Magt til at afvise den menneskelige Ugle og Klapperslange fra deres Hjem, naar den selvbuden kommer og vil trænge sig ind for at ødelægge og fordærve.

Ganske vist, i denne Verden er der ikke saadant noget som fuldstændig Uafhængighed. Det ene Menneske paavirkes af det andet enten i god eller daarlig Retning.

Noget af det første en Fader maa undervise sin Søn om og en Moder sin Datter er Nødvendigheden af Visdom til at vælge sin Omgangsvenner. Og det er for en Kristen slet ikke saa vanskeligt at skælne imellem et bedrageligt, uærligt, dyrifft Menneske og en ærlig, tro Ven. For et Menneske, der ikke selv er en Kristen, er det naturligvis sværere; men der maa gøres Forskel, og des hurtigere denne Forskel og denne Adskillelse gøres, saa meget desto bedre. Det kan ske for tidligt.

130 Prospect Ave., Brooklyn, N. Y.
J. F. Hildig

Korrespondancer

Lidt fra New Zealand.

Den 3. Juni holdtes det andet fælles Ungdomsmøde i den lutherske Kirkes Historie paa New Zealand. Mødet holdtes i Mauriceville denne Gang. De unge havde allerede ved Mødet i Palmerston besluttet at have det næste her og havde set frem til det med stor Forventning.

Hele Arrangementet blev lagt i de unges Haand, kun maatte de hjælpes lidt til Rette, da det var første Gang, de havde prøvet paa egen Haand. Først skulde der sendes skriftlige Indbydelser; det kunde Bibelklassens Sekretær besørge. Men saa skulde der sørges for, at der blev nok at spise, at Kirken og Spisesalen blev smykkede. Der skulde ogsaa læres Sange, osv. Alle tog fat hver paa sit med Iver og Tjenstvillighed. Det største Læs fik dog vistnok Sekretæren. Han maatte skrive, samle Penge, købe Fødevarer, løbe Ærinder og køre til Stationen.

Nogle Dage før Mødet kom der Bud fra de forskellige Steder: Fra Dannevirke vilde der komme 8, fra Norsewood 3, fra Palmerston 31, og to eller tre andre Steder fra. Saa mange besøgende har Mauriceville vist aldrig haft før paa en Gang.

Dagen før Mødet var der et Par af Hjælperne ude i Skoven; her er jo nok af Grønt hele Aaret rundt. Resultatet af et Par Timers Arbejde blev en hel Vognladning Kæmpebregner (tree ferns). Det gamle Skolehus blev dekoreret med de store, smukke Grene, medens hele Bregner blev satte i Hjørnerne. En eneste Gren (Blad) af en saadan Bregne kan være 12—15 Fod lang. Paa Væggen hang det engelske Union Jack og gamle Dannebrog. Ogsaa Kirken, som ligger to Minutters Gang fra Skolen, blev smykket med Grønt.

Gæsterne fra Norsewood og Dannevirke blev hentede ved Stationen om Aftenen den 2. Juni og blev bragt til deres respektive Opholdssteder. Den næste Dag kom de fra Palmerston med 9-Toget. De havde været oppe tidlig; de maatte rejse fra Palmerston før Klokken 5, og nogle havde flere Mil til Stationen. De blev førte til Præstens Hjem til Frokost, og derefter begav vi os alle til Kirken.

Pastor Bach aabnede Mødet og bød alle velkommen paa Bibelklassens Vegne. Derefter prædikede Past. Ries over Joh. 15, 26—27. Han mindede først de ældre tilstedeværende om, at de skulde gaa i Spidsen for de unge og vise dem Vejen til Himlen, vidne for dem ved deres Liv. Dernæst mindede han de unge om, at ogsaa de skulde være Vidner. Men Vidner blev vi alle, naar vi lod Gud Helligaand føre vort Liv.

Efter Aabningsgudstjenesten gik vi sammen op til Skolen, hvor Bordene var dækkede til alle. Der var ca. 180, som blev bespist.. Og vi havdegjort Regning paa godt 100! Dog, der var „plenty" til alle. O før saa Eftermiddagsmødet begyndt, blev et Billede taget, noget, som var bleven glemt i Palmerston.

Klokken to fortsattes Mødet i Skolen, hvor der var Piano; og dette hører jo med til Ungdomsmøde. Dette Møde blev af afvekslende Art, Sang, Musik, Recitation og Tale, altsammen i kristeligt Spor. Klokken 4 sluttedes dette Møde; men førend det sluttedes, stemte alle i „God save the King".

Derefter blev der serveret Te, og saa ledsagedes de unge fra Palmerston til Stationen, da de skulde rejse tilbage den samme Aften. Før Toget gik, sang vi et Vers af „God be with you till we meet again" og „God save the King". En stor Mængde af vore unge Folk var med nede ved Stationen. Intet Under, at en tilfældig tilstedeværende „reporter" skrev i Avisen den næste Dag: „Der var mange besøgende, saaledes omkring halvtreds fra Palmerston North. De Danske og Svenske er meget patriotiske." For ham maa det have set ud, som om der var mindst hundrede i det hele.

Om Aftenen holdtes Møde igen i Kirken. Pastor Legarth talte over Esajas 55, 6: Søger Herren medens han findes, kalder paa ham, medens han er nær. Derefter talte Pastor Ries, idet han mindede om, at Gud ogsaa søger efter os.

Det hele foregik paa Engelsk; kun holdtes Pastor Ries's Prædiken om Formiddagen paa Dansk. Men hvorfor altsammen paa Engelsk? Fordi de unge kan ikke alle forstaa det danske danske Sprog. Om det er Forældrenes Skyld, eller hvis det er, skal jeg ikke forsøge at opklare. Men en Ting er sikkert, at hvor der ingen vedvarende Immigration er, og hvor der ikke er nogen dansk Skole til at holde det danske Sprog oppe, der forsvinder det. Ja, trods Immigration og trods Skole og trods Kirke vil der altid være mange i anden eller tredie Led, som glider bort fra det Danske. Skal de derfor glide bort fra den lutherske Kirke? Skal vi være bange for at bruge det engelske Sprog, hvor det kan bruges med Fordel? Blev der ikke talt til Jøderne paa Pinsedagen i alle de forskellige Sprog, i hvilke de var fødte? I Amerika er der sikkert mindst to Hundrede Tusinde Danske, som bruger det engelske Sprog udelukkende i deres Hjem. Men det ikke er en Del af den forenede Kirkes Mission at tale til disse Mennesker i et Sprog, de kan forstaa?

Det evangelisk-lutherske Immanuels Konvent holdt sit Kvartalsmøde i Halcombe den 26. og 27. Juni.

Lørdag Eftermiddag holdtes Forhandlingsmøde. Pastor Bach som Medlem af en Komite, der var bleven valgt i Marts for at undersøge angaaende Udgivelsen af et Kirkeblad, rapporterede, at Komiteen mente, den bedste Maade var foreløbig at mimeografere i Stedet for at trykke et saadant Blad, samt at to Numre var forfærdigede. Det blev paalagt Komiteen at sørge for Bladets Udgivelse, indtil alle Konventets Medlemmer kunde komme sammen og beslutte at overtage det som et Samfundsblad.

Derefter indledede Pastor Legarth følgende Emne: Hvad trænger vor Tids Kristne allermest til. Mange forskellige Svar blev givet. Pastor Ries sluttede med at sige, at enten vi trængte til det ene eller det andet, saa var han sikker paa, at det han trængte mest til, og det vi alle trængte mest til, var Guds Helligaand.

Søndag Formiddag prædikede Pastor Legarth over Tagens Evangelium, Matth. 5, 48, medens Past. Ries forrettede Skriftemaal og Altergang.

Om Aftenen prædikede Pastor Bach over 1. Sam. 15, 22: At adlyde er bedre end Offer.

Det næste Møde bliver afholdt i September i Makaretu.

Ærbødigst, D. G. M. Bach.
Mauriceville West, d. 16 Juli, 1915

Nebraska State Fair,
Lincoln, Nebr.
September 6-11, 1915.
THE SEASON'S GREAT EVENT.
The best agricultural, horticultural, public school and university exhibits in the Central West. Exceptional live stock and industrial exhibits. Auto racing — vaudeville — and fireworks, splendid convenient train service to Lincoln maintained by the Chicago & Norte Western Ry. For particulars call on your local agent.

WANTED:
A local representative for our Industrial Department. Something new in Industrial Insurance. The best weekly and monthly payment policy on the market. Write today for particulars to Pioneer Insurance Company, Lincoln, Nebr.

SCANDINAVIAN-AMERICAN LINE

vedligeholder stadig uhindret regelmæssig Forbindelse
UDENFOR KRIGSZONEN
Siden Krigens Udbrud har Linien befordret 32,541 PASSAGERER
mellem New York og Skandinavien.
Sejlinger fra New York:
UNITED STATES ..... 26. Aug.
HELLIG OLAV ..... 2. Sept.
OSCAR II ..... 9. Sept.
FREDERIK VIII ..... 22. Sept.
Reserver Køjepladser gennem nærmeste LOKAL AGENT
Passagererne afrejser fra Chicago to Dage tidligere
A. E. JOHNSON & CO., 176 N. Dearborn Street, Chicago, Ill. 300 First Ave., Minneapolis, Minn.

Rejser De til Colorado?
Nu er Tiden Tag med en af de danske Ekskursioner, som afgaar fra Omaha, Nebr., hver Tirsdag i Juli og August. Se Denver og de snedækkede Klippebjerge, Pikes Peak, Manitan og det maleriske Mt. Blanka, samt det frugtbare „Castilla Estate", hvor den danske Koloni er anbragt. Se den vidunderlige Grøde paa Marken. Tal med Farmerne derude. Nyd det behagelige Klima. Undersøg Fordelene ved Svin- og Kvægopdræt, Mejeridrift og almindeligt Agerbrug. Gør Dem bekendt med de rimelige Priser paa Landet og de 9-Aars Betalingsvilkaar. Udvælg Dem et Stykke Land til et Hjem i den lovende ny Koloni.
Rundrejsebillet fra Omaha — indbefattende alle Udgifter — Sovevogn, Maaltider, Hotel, Udflugter — kun $37.50. Fra and e Steder i Forhold. Vælg en Tirsdag og skriv saa straks til speciel Repræsentant
Oluf Bondo, 557 Range Bldg., Omaha, Nebr.

NEBRASKA STATE FAIR
SEPTEMBER LINCOLN 6,7,8,9,10,11.

Starck Pianos
You Can Save $150 By Buying Direct From Our Factory

30 DAYS FREE TRIAL IN YOUR OWN HOME
You can have a beautiful Starck piano in your own home for 30 days free trial without paying anything in advance. All we ask is that you will play upon, use and test this piano for 30 days. If, at the end of that time, you do not find it the highest grade, sweetest toned and finest piano in every way, that you have ever seen for the money, you are at perfect liberty to send it back, and we will in that event, pay the freight both ways. This Starck Piano must make good with you, or there is no sale.
Save $150.00 or More
We ship direct to you from our factory, at prices that save you upwards of $150.00 in the cost of your piano. We guarantee to furnish you a better piano for the money than you can secure elsewhere. You are assured of receiving a satisfactory sweet toned durable high grade piano.
Easy Payments
You pay no cash down, but after 30 days of trial, you can begin payment on the lowest, easiest terms ever suggested by a piano manufacturer. These terms are arranged to suit your convenience, and you can buy a piano for your home, without missing the money.
25-Year Guarantee
Every Starck Piano is guaranteed for 25 years. This guarantee has back of it the reputation of old-established, reliable piano house. It means what it says.
Free Music Lessons
To every purchaser of Starck Pianos, we give free 50 music lessons, in one of the best known schools in Chicago. You take these lessons in your own home, by mail.
2nd Hand Bargains
We have constantly on hand a large number of second-hand pianos of all standard makes taken in exchange for new Starck Pianos and Player-Pianos.
Knabe $135.00
Steinway 92.00
Emerson 120.00
Kimball 95.00
Starck 195.00
Send for our latest second-hand bargain list.
Starck Player-Pianos
Starck Player-Pianos are rich toned, and easy to operate. You will be delighted with the many exclusive up-to-date features of these wonderful instruments, and pleased with our very low prices.
Catalogue Free
Send today for our new beautifully illustrated catalogue which gives you a vast amount of important piano information. Write today.
P. A. STARCK PIANO CO., 1400 Starck Building, Chicago, Ill.